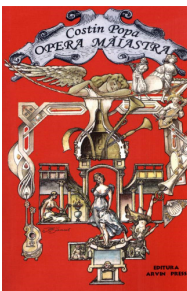

LUMEA OPEREI

(Grigore Constantinescu – 15 septembrie 2014)

După scrierile anterioare, Costin Popa ne oferă, la finalul de arșiță al lunii august, cel de al șaptelea volum gândit în serial, Opera măiastra (editura Arvin Press). Firește, suntem direct interesați de modul în care, cu consecvență și fidelitate, autorul merge mai departe pe drumul ales de el, păstrând orientarea spre subiect, cultivând relația cu artiștii – mai ales cei aparținând lumii lirice – , găsind mereu alte argumente de realizare a construcțiilor și profilurilor sale publicistice.

Caracteristica principală, filmică, a serialului semnat de Costin Popa poate fi descifrată din trăsăturile imaginative ale orientărilor tematice – Live, Viva, În direct, Eterna, Divina, În portrete, Măiastra – și numitorul comun – **Opera**. Într-adevăr, după o perioadă din trecut, ce aparține configurării scrisului critic, autorul și-a găsit maniera și stilul, urmărind neobosit evenimentele, spectacole lirice, premiere, debuturi, interviuri, concerte, manifestări complementare, lecturi. Într-un fel, recunosc aici și consumarea energetică existențială, zi și noapte, în care orientările muncii sale de elaborare se aseamănă cu privirea legendarului Janus, „a fost”, „acum”, „va fi”, „trecut”, „viitor”, altfel spus, scrisul imediat al condeierului (pe claviatură de computer), teaurizarea în publicații sau on line, alcătuirea volumelor.

Comentator și critic, Costin Popa semnează acum în **Opera Măiastra** filmul stagiunii 2013/2014, în țară ori peste hotare. Să adăugăm plastica imaginii de copertă a lui Tudor Banuș, plină de spirit și umor, precum și prefața scriitoarei Anca Sârghie, model de lectură pentru descrierea personalității autorului, pregătit pentru ce ascultă, mulțumit sau nu pentru ce a văzut sau la ce a asistat. Derularea imaginilor, fotogramă de fotogramă, se alcătuiește treptat, cu variabile de expunere strictă sau liberă, lapidară sau amplificată, autorul stabilind mereu propriile criterii de evaluare. De aceea suntem curioși să-i cunoaștem părerea asupra interpretărilor, regiei de spectacol, interesului acordat momentului, nu numai pentru a afla, ci și pentru a confrunța opiniile sale cu propriile noastre impresii. Complexitatea acestei activități publicistice mai adaugă o anumită perspectivă, de-a lungul timpului parcurs de la editarea primul volum, la începutul celui de al doilea deceniu din mileniul XXI, și până acum, adică transcrierea personalizată a epocii trăite, a istoriei operei și spectacolului muzical, în București, în țară, dincolo de hotare.

Într-un anume fel, scrierile lui Costin Popa își găsesc precedentul temporal firesc în cele ale unui Miron Costin, comentând timpul, epoca, faptele oamenilor. Deosebirea o aflăm, poate, în subiectele din vremea veche, când cronicarii moldoveni vorbeau de lupta Domnitorilor, iar acum publiciștii comentează războaiele Operei.